

Svých třicet má dnes hostitel,
tvář známá všem,
hloučky krásných lidí,
v čelech úspěšný šém.
V koutě dárky se kupí, dneska míň není víc
a zpěvák návod úpí jak jít svým láskám vstříc.
Ať se ví, kdo má svátek,
každý rád připíjí, slyším střelbu zátek,
děj se dál odvíjí.

Krásní jsou nad věcí, chránění etují,
nežijí, paktují, a co já?

Líbá se básník s hysterkou,
svíjí se čas, diák střídá diák,
padá původní hráz,
krásky ztrácejí růže,
disko duní místností.

Proč mívají ženy úžeh?
Asi z úsvitu svých známostí...
Na rtech růž je jen zdání,
velký plán Diora.
V kabelkách je pomoc k mání,
když jim růž okorá.

Krásné jsou nad věcí, chráněné etují,
na židlích parkují, a co já?

Pár lásek možná začlo tu,
pár sfoukne den.
Já se schválně štípám,
nemám to zas náhodou sen?
Svítání dlouho mešká, ráno méně bývá víc,
cítím se dávná, těžká.
Kam jen jít, těžko říct.
Svátku pán tajně zívá, odcházím, pomíjím,
v parcích už ptáci zpívají,

děj se dál odvíjí.

Krásní jsou nad věcí, chránění etují,
v korunách trylkují. Trylkují, a co já?
A co já?